ornat ſua poſteriora ⁊ anteriora:
ſed qñ ornat anteriora: denudat
poſteriora. Ita talis ornat ſe mũ
do ⁊ puat ſe eterna glá. Quatuor
leones ante eã. q̄ quatuor pctã venī
unt cũ honore vano hꝰ mundi viz
ſupbia. auaricia. luxuria ⁊ inuidi
a. ⁊ ſic pꝫ tercia imago. ſ. vani ho
noris ſuſcepcõ. Poſſet g̃ homo cũ
talem hoiem vagum q̄rentem ho
norẽ viderit interrogare. Cuiꝰ ē hec
imago ⁊ ſupſcriptio. Rñdet. va
ni honoris. Quarta imago ⁊ ſup
ſcriptio ē iuſticie. bonitatis ⁊ eter
natis decoris. De iſta imagine iu
ſti boni hoies ſunt creati ad decorẽ
regni dicitur geñ. i. Creauit deus
hoiem ⁊c̃. Rñ g̃ poſt baptiſmũ v
bi imago hec depingit̃ auro caſta
tis ⁊ ornat ſe veſte caſtitatis ⁊ mũ
dicie ſeruat̃ munda ſic ibi cõmitti
tur a pſbro qñ induit puero hãc
veſtẽ qñ dt. Accipe hanc veſtẽ ⁊c̃
Tũc bene pt̃ eſſe ſpeculũ ſine ma
cula. cãdor lucis eterne. imago bo
nitatis Sꝫ ſup imaginẽ iuſti hoĩs
ſcribit̃ ſupſcriptio leticie qñ dice
bat dñs diſcipul᷑. Gaudete. noĩa
veſtra ſcripta ſũt in libro vite. In
hoc libro noĩa oĩm electoꝝ inſcri
bunt̃. ſic rex facit inſcribi oẽs mi
lites ⁊ ſtipendarios ⁊ familiam.
Ita facit dñs vt dr̃ in apo. Qui fa
cit voluntatẽ pr̃is mei ⁊ vicerit mũ
dum ⁊c̃. Item. ſcribe. beati mortui
⁊c̃. Item. ſcribe: beati qui ad cenã
agni vocati ſunt. Cuꝫ g̃ hõ viderit
iuſtũ hoiem pt̃ dicere. Cuiꝰ eſt ima

go hec ⁊ ſupſcriptio: Pōt dicere
aliꝰ. Hec ē imago creata a dño Io
gaudia etña manent ſcpta ſup eã

Dñica. xxiiij.
Sermo. lxv.

Non mortua ē puella: ſed
dormit. Math. ix. Nos vi
demꝰ q̄ vnaq̄qꝫ res appe
tit ſuuꝫ terminũ niſi impediat̃. ſic
lapis cadẽs de alto nõ quieſcit ni
ſi tangat fundũ vbi quieſcere pt̃.
Quia dicit ariſ. Omne leue ſurſũ
⁊ omne graue deorſũ. Itẽ hoc vide
mꝰ in aq̄ q̄ non quieſcit ſꝫ fluit do
nec veniat ad mare qd ē terminꝰ
eiꝰ niſi impediat̃. Ideo dt ecc̃. viij.
Oĩa fluĩa intrant mare ⁊ tñ nõ re
dundat. Et q̄ locus hoĩs non ē in
hoc mũdo perpetuꝰ eo q̄ hõ ad celũ
eſt pccatus. iõ non dꝫ q̄eſcere do
nec veniat ad ſuũ terminũ. Vnde
augꝰ de ci. dei. Dñe creaſti nos ad
te ⁊ iõ inq̄etũ ē cor nr̃m donec veni
amꝰ ad te. Et illud cõſiderauit dñs
in hac puella q̄ erat iã morte ſine
fine preuenta. voluit eã reſuſcita
re vt ad finẽ p bonã fidẽ poſſit an
helare ⁊ ſe preparare ad bonã vitã.
Iõ v̇bum pallegatũ dixit cũ pr̃i di
xit. dñe. filia mea mõ defuncta ē.
Rñt. Non ē mortua morte eterna.
ſed dormit morte nãli. iõ volo eam
reſuſcitare vt illa q̄ aĩa eius vidit
valeat alijs nũciare Videtes hoc
ſignũ magnificabant dñm. Quõ
aũt hoc factũ ſit pꝫ in euãgelio.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Loquente ihesu ad turbas ecce
princeps vnꝰ acceſſit ad eū ⁊ ado
rauit eū dicēs. Dn̄e filia mea defū
cta eſt. Sed veni cura eam ⁊ pone
manum tuā ſuper eam ⁊ viuet. Et
ſurgēs ihs ſeqbat̄ eū ⁊ diſcipuli
eiꝰ Et ecce mulier q̄ ſangwis fluxū
patiebat̄ ānis duodecim acceſſit
retro ⁊ tetigit fimbriam veſtimen
ti eius. Dicebat enim intra ſe. Si
tantū tetigero veſtimentū eiꝰ ſal
ua ero At ihs ↄuerſus ⁊ vidēs eā:
dixit. Confide filia. fides tua te ſal
uam fecit. Et ſalua facta ē mulier
ex illa hora. Et cum veniſſet ad do
mū p̄ncipis ⁊ vidiſſet tubicines:
⁊ turbā tumultuantem q̄ſi amici
principis illius cōfluxit: ⁊ homi
nes multi occurrebant. Dū debe
bat ihs intrare domum: vbi mor
tua erat puella. Dixit aūt dn̄s ad
turbā. Recedite. Non eſt mortua
puella ſed dormit. Et deridebāt eū.
q̄ videbant eam mortuam. Sed
dixit. dormit morte naturali Et cū
turba eſſet eiecta intrauit domū
⁊ tenuit manū puelle. ⁊ puella
ſtatim ſurrexit. Et exijt fama hec i
vniuerſā terrā. Et ſic patet euan
gelium Ergo quo ad thema. Nō
eſt mortua puella ſ; dormit. Nō
q̄ ſacra ſcriptura loquit̄ de qua
druplici puella. Prima ē puella
mortua. ſecunda eſt pulcra puel
la. tercia eſt puella deo deſpōſata
quarta eſt puella coronata Pri
ma eſt puella mortua. ⁊ per eam
deſignatur anima peccatrix: que

vere ē mortua ⁊ tū in peccatis mor
talibus conſiſtit ꝓpter ſepationē
a deo. Eſt enim miſerabilior ſepa
tio a deo per peccatum mortale: q̄
ſeparatio corporis ab anima per
mortem naturalem. Vnde augꝰ.
Stulti ſunt qui plangūt corpus
a quo recedit anima. ⁊ non plan
gunt animā a qua recedit deus.
In reſuſcitacōe puelle huiꝰ: deus
ſeptem fecit. ⁊ ſeptem hodie fiunt
in reſuſcitatiōe anime peccatoris
de morte ſpūali v de mōrli peccato
Primo tubicines expellebat Ita
oportet nos de domo ↄſciencie ex
pellere omnes voluntates vanas
huiꝰ mundi: vt anima reſuſcitet̄.
Tunc incipit puella vel anima ſe
mouere ad omnia ſpūalia Vnde
auguſtinus Guſtato ſpiritu deſi
pit omnis caro Et in pſalmo Gu
ſtate ⁊ videte qm̄ ſuauis eſt dn̄s.
Secundo debet turbā tumultuan
tem expellere. id ē omnes occupa
tiones que animā in ſeruicio dei
poſſunt impedire Et tūc anima di
cere poteſt illud ps̄. Mihi adhere
re deo bonum ē. Tercio debet ad
mittere ad domū ↄſciencie p̄rem
Et ille intromittit̄: quando homo
cogitat qualiter ſit in peccatis cō
ceptꝰ ⁊ educatus ⁊ natus. Quar
to debet admittere matrem v cogi
tationem mortis. ſ. q̄ homo in ter
ram reuertet̄ que ē mater omniū
De hijs duobꝰ patre ⁊ matre di
cit iob. Putredini dixi. Pater me
us es: mater mea: ⁊ ſoror mea v

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

mibus. Et quando ſic iſte due co
gitationes veniunt in domum cō
ſcientie: tūc homo caueat ſe de pec
cato ⁊ anima quaſi puella de mor
te reſuſcitabitur. Hoc potius ad
mittit̄ quando anima habet con
tritionē de peccato ↄmiſſo. Unde
dicit̄ de petro qn̄ peccauit xp̄m ne
gando. Petrus āt egreſſus fleuit
amare. Sexto iacobus intromitti,
tur in domum ↄſcientie: qn̄ homo
pctā ſupplantat ⁊ viriliter reſiſtit.
Unde in ps̄. Viriliter agite ⁊ ↄfor
tet̄ cor vr̄m. Septimo iohānes in
domum ↄſcie ſumit̄ cū grā diuina
qꝛ iohannes grā dei dicit̄. Et tunc
talis aīa ꝑ grām diuinā viſitat̄.
De quo Ioh. in canonica. Tranſ
lati ſumꝰ de morte ad vitā ꝑ grām
Et ſic pꝫ primū q puella mortua
reſuſcitat̄ quādo tubicines: ⁊ tur
ba tumultuās. ⁊ pr̄ et mater. pe
trus. iacobus ⁊ iohēs intromitti
tur. ⁊ tenet dn̄s manū anime pec
catoris ⁊ reſurgit a mortuis. ¶ Se
cunda puella ē decorata. ⁊ ꝑ hāc
notat animā virtutibus ornatā.
De qua dr̄ in canticis. Q̄ pulcra
es ⁊ decora cariſſima. De iſta deco
ra puella legit̄ figura in geneſi. x
xiiii. Cum ſeruus abraham veniſ
ſet ad fontē: ⁊ inuenit iuxta fon
tem puellā nimis pulcrā que im
pleuit ydriā dicens. bibe domine.
⁊ camelis tuis potū tribuā. ⁊ ſer
uiuit ꝑ illa ſeptem annis Ita mo
raliter. Puella habuit quatuor
virtutes. Primo eāt pulcra: ideo

placuit abrahe. Ita aīa nrā pu
ella ad imaginem dei creata debꝫ
habere q̄tuor virtutes Prima eāt
pulchra. Ita anima noſtra virtu
te caritatis ornata. Quia ſicut pul
chritudo exterior ornat corpus: ſic
caritas ornat animam vt placeat
deo. Unde in canti. Tota pulchra
es amica mea ⁊c. Secūdo hec pu
ella fuit caſta: ita dēt eſſe aīa nrā
Unde ſapi. O q̄ pulchra ē caſta
geneātio ⁊c. Tercio hec puella
fuit humilis. qꝛ deſcēdit ad fontē
haurire aquā Ita aīa nrā dēt eſſe
humilis vt a deo accipiat grām.
Unde iacobꝰ. Deꝰ dat humilibꝰ
gratiam: ſupbis reſiſtit. Quarto
hec puella fuit pia. Unde ait. Bi
be domine: ⁊ camelis tuis potum
tribuā. Ita aīa noſtra debet eſſe
pia ⁊ miſericors petentibꝰ et ege
nis. vt dominꝰ ait luce. Eſtote mi
ſericordes: ſicut pater veſter celeſ
tis miſericors ē. Et ſic patet ſecun
da puella que debet eſſe decorata
Tunc dicit dn̄s. Non ē mortua:
ſed dormit mundū ſpnendo. diui
na ↄtemplando. Un̄ ait talis pu
ella. Ego dormio: ⁊ cor meū vigi
lat ¶ Tercia puella que eſt deo de
ſponſata ē anima in fide integ̃ deo
iā ↄiuncta. vt nihil ei placeat niſi
deo adherere. De illa puella dicit̄
oſee. Sponſabo te m̄ in fide. Sicut
enī puella cum anulo ſponſat̄ iu
uenī. ita anima in fide cū xpriſto.
Sicut enim anulus ē rotundus:
ita fides ipſa debet eſſe ſine fine:

cum operibus ꝯprobata· qꝛ dicit
iacobi· Fides ſine operibꝰ mortua
eſt· Et ſicut portatᷣ in ſiniſtra ma
nu in digito iuxta minimū digitū
qꝛ ibi eſt vena q̄ tangit cor: ita de
bet ꝑcedere fides de bono corde vt ta
lis puella deo deſponſata toto cor
de fidē ſeruet· Vn̄ canit clauſtral̄
deſponſata dn̄o toto corde· Ipſi ſū
deſponſata cui angeli ſeruiunt· cu
ius pulchritudinē ſol ⁊ luna mirā
tur· Hec aūt puella deo ſic deſpon
ſata nō erit ſola: ſed dꝫ hr̄e q̄tuor
v̄tutes q̄ſi q̄tuor pediſſeq̄s· Quaꝝ
prima dꝫ eſſe pudicicia· Ihero.
Pudicicia dꝫ eſſe v̄tus virginem
dei vbiqꝫ ſeq̄ns· Scd̄a debet eē car
nis domitatio Ambro· Cibus per
timorē· potus abſtinentie carnē
tuā domitat· Tercia debet eſſe cō
ſtantia· Nā puella dina pulchra
patriarche filia voluit hmca inde
currere ⁊ videre vana: ideo fuit ra
pta ⁊ ꝑdidit virginitatē· Quarta
debet eē prudētia: vt oēs ſuos ſen
ſus cuſtodiat vtꝫ in euāḡ· Math
Quinqꝫ prudētes virgines vigila
bant· ideo cū xp̄o regnū intrabāt
Sꝫ· v· dormiebāt: ⁊ ideo nō intra
bāt· ſed dn̄s dixit eis· Amē amen
dico vobis neſcio vos· ⁊ ſic pꝫ ter
ciū qꝛ puella non ē mortua: ſed de
ſponſata deo· ¶ Quarta puella co
ronata hec eſt aīa q̄ in eterna glo
ria in regno eterno coronata ⁊ in
futuro iudicio ē coronanda· Vn̄
ait talis aīa yſa· xxx· Quaſi ſpon
ſā coronauit me corona· Iſta pu
ella figuratᷣ ꝑ puellā de qua legi
tur heſter· vbi legitᷣ qꝛ aſſuerus
habuit vxorē noie vaſthi: q̄ fuit
ſupba ⁊ noluit obedire mādatis
regis· ideo priuauit eā corona re
gali· ⁊ fecit inuitare oēs pulcras
puellas in oī regno· ⁊ ex eis vnā
elegit ⁊ impoſuit ei coronā dicēs·
Hec erit regina· Ita moralr̄ rex ce
li habuit pulchrā puellā in celo
ſed ſupbaꝫ: q̄ſi luciferū ad imagi
nem ſuā creauit: ſed noluit obedi
re mandatis dei· ideo priuauit euꝫ
corona gl̄e· Vel aliter· Rex celi in
ꝑadiſo habuit pulcrā puellam
q̄ſi aīam ad ſuā imaginē creauit
coronatam corona gl̄e· vt dt pſ̄.
Gl̄a ⁊ honore coronaſti eū ⁊c̄· Sꝫ
noluit obedire mandatis dei ſed ē
tranſgreſſa mādata regis q̄ſi po
mū ꝓhibitū comedit· ideo ꝑuauit
eū corona gl̄ie· Treñ· Cecidit co
rona capitis nr̄i· ve nobis· qꝛ pec
cauimꝰ Elegit aliā aīaꝫ humilem
in hoc mundo q̄ obedit mandatis
dei· ⁊ illi imponet coronā in die iu
dicij corā oī mundo· d· Hec erit re
gina· qꝛ eſt puella humilis que
oculis meis placuit· Et ideo cōclu
dit dn̄s nr̄ in euangelio luce· Qui
ſe humiliat exaltabitᷣ quaſi puel
la heſter in eterna gl̄a· ⁊ ſic pꝫ qꝛ
quarta puella ē in celo iam coro
nata ⁊ coronanda·

¶ De aduentu iudicij
Sermo· lxvi·